Ч. 257 | Четвер 17 (29) падолиста 1894. | Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Реформа виборча

Вчера вечером відбуло ся по довшій перерві перше засіданє комісиї для реформи виборів. На засіданю явили ся всі члени комісиї а крім того прибуло ще й богато инших послів, позаяк пішла була чутка, що правительство дасть важні заявленя і проводирі партий парляментарних вискажуть свої погляди. Засіданє комісиї відкрив президент мініcтрів кн. Віндішґрец.

Президент міністрів згадавши про торічне заявленє правительства, що оно уважає своєю першою і найважнійшою задачею завести в порозуміню з партиями коаліцийними обширну реформу виборчу з задержанєм дотеперішного заступства ґруп інтересів і точним увзгляднєнєм відносин королівств і країв зі значним розширенєм права виборчого особливо на робітників забезпечаючи при тім дотеперішну ваготу політичних прав міщаньству і селяньству — сказав, що для осягненя сеї цїли вели ся насамперед довірочні наради, але на основи тих нарад, які правительство предложило, не всї годили ся. Коли відтак наради розпочали ся знову, насамперед з предсїдателями клюбів коаліцийних, поставлено з посеред участників внесенє на основанє палат робітничих з уділенем права виборчого до сих палат і здавало ся, що партиї коаліцийні згодять ся в головних засадах на сей проєкт.

Позаяк же показало ся рівночасно, що забезпеченє потрібної кваліфікованої більшости для обширнїйшого предложеня насуває значні трудности, було правительство готове взяти сей проєкт о заведеню палат робітничих взгляднo відділів для справ робітничих при палатах торговельних і промислових, назад, тим більше, що репрезентанти всїх партий згідно з правительством уважали за відповіднє відступити робітникам серед всяких обставин парляментарне заступництво. Але при послідних нарадах в розширенім крузї, до котрого покликано мужів довіря, показало ся, що й против сего проєкту насувають ся поважні сумнїви а предложенє правительства не мало також нїякого безпосередного успіху. Правительство предкладає тепер реформу виборчу комісиї, бо показало ся при нарадах, що всї партиї годять ся на то, щоби робітникам дати заступництво в парляменті і на сю справу треба передовсїм звернути свою увагу. Коли-б однакож жадано також увзглядненя і других, не маючих доси права виборчого, верств народних, а партиї на то годили ся, то правительство буде готове, о скілько тї внесеня будуть опирати ся на згаданім повисше а міродайнім для него заявленю, взяти також участь в роботї для виготовленя проєкту закона на сїй основі.

Пос. Гогенварт повитав радо заявленє президента міністрів, що правительство постановило переводити реформу виборчу лиш в порозуміню з партиями коаліцийними. Бесїдник заявив опісля, що межи предсїдателями клюбів коаліцийних настало вже було порозуміне що-до реформи виборчої, аж пізнїйше, коли покликано ще й мужів довіря до наради, піднесли они заміти що-до постанов предсїдателїв клюбів, а з тих замітів показало ся, що в питаню, о скілько право виборче треба розширити, межи самими партиями нема ще повної згоди, що суть всїлякі погляди, котрі годї з собою погодити на зборах, де кождий член мав право говорити лиш в своїм власнім імени, а довірочний характер нарад ставав їм на перешкодї порозуміти ся також з людьми своєї партиї. Длятого правительство поступило собі добре, коли звернуло ся до комісиї, котрої члени можуть також і в імени Палати вискавати свою гадку. Бесїдник заявив наконець, що охотно і сам причинить ся до роботи та вискаже бажанє, щоби комісиї удало ся погодити ріжницї і залагодити щасливо сю дуже важну, але й дуже трудну справу.

Пос. Стадницкий повитав радо крок правительства в виду комісиї. „Бо, каже, сей крок може підперти так важну справу виборчої реформи. Таку справу можна полагодити лише по згоді правительства з більшостию. Однак, думаю, годї заперечити, що самі репрезентанти люду повинні в тїй справі мати головне слово длятого, що з народом стоять в близших зносинах, як правительство. З заяви правительства видко, що оно не хоче нїякими конкретними предложенями випереджувати постанови комісиї. Заява та лише означує границї, в котрих правительство бажає бачити будучу виборчу реформу.

На мою думку правительство має право і обовязок лише в такий спосіб мати вплив на наради комісиї. Той спосіб, який вибрало правительство, може підперти справу реформи, розуміє ся під условєм, коли сторонництва, що становлять нинї більшість, навіть без огляду на деякі бажаня, які могли би вискавати, з пожертвованєм возьмуть ся до спільної працї. Лише в такий спосіб можна скоро полагодити виборчу реформу, чого бажаю в інтересї люду і гідности парляменту.

Відтак промовив ґр. Кінбурґ. Радо — сказав він — приймаю до відомости акт, котрим справа реформи виборчої прийшла знову

9)

З КРАЮ ФАРАОНІВ.

Культурно-етноґрафічні образки з нинїшного і стародавного Єгипту.

(Після: Г. Бруґша, Ґ. Рольфса, Т. Наймана і др.)

III.*)

Каиро, столиця Єгипту, его история і его жителї. — Місто і его околиця. — Цитаделя і алябастрова мошея. — Ель Азгар. — Житє в Каирі. — Корзо Кедива. — Празник „кісве“ або сьвятого ковра. — Музей в Ґізех. — Гелюан і Мемфіс.

(Дальше.)

Хочеш знати, любий читателю, звідки вийшов перший початок всеї нашої культури і цивілізациї, то їдь до Єгипту і не поминай его столицї. В першій хвили побачиш там зовсїм инший сьвіт, инших людий, инші звичаї і обичаї, але коли приглянеш ся всему близше, то знайдеш там давних знакомих ще зі шкільної лавки, коли вже не живих то бодай мертвих, побачиш край, котрий нагадує тобі що дня твою церков, твою віру, побачиш живцем ті звичаї і обичаї, про котрі наслухав-есь ся з біблїйних оповідань, що найважнїйше побачиш власними очима ті величезні а заразом і величаві памятники давно вимершого народу, котрі устоялись більше як 4000 лїт і зберегли нам неоцїнені скарби давної замерклої минувшости як би на доказ, що все, чим ми нинї величаємо ся, взяло тут свій початок. А коли тобі нинїшні тяжкі часи не дозваляють самому на все подивити ся власними очима, коли тебе твоя доля прикувала до одного місця і дозваляє лиш через маленьке віконце дивити ся на сьвіт божий, то послухай бодай оповіданя тих щасливих, що могли не лиш власними очима оглядати всї ті дива, але може навіть і власними руками відслонити сьвітови ту тайну, яку ще до недавна скривала в собі єгипетска земля. Коли-б хтось навіть не з'їздив цїлого Єгипту, а лиш розглянув ся в его нинїшній столицї, мав би вже досить докладне понятє о тім, чим був колись і єсть ще нинї для нас сей край.

Каиро, столиця нинїшного Єгипту, зване Арабами Масрель Кагіра, т. є. „усмирителькою Єгипту“, величає ся не дармо поетичною назвою „цьвітки на краю пустинї“, бо й справдї лежить на самім краю арабскої пустинї, там де она підходить майже аж до самого Нїлу. Жовто-сїре місто, що розложило ся на такім самім ґрунтї, робить вже здалека дивне враженє на чоловіка, а зайдеш до него, то здаєсь тобі, що ти вчинив ся у справдїшнім Вавилонї, де люди говорять так всїлякими мовами, що годї їм порозуміти ся. Та й дїйстно лежить Каиро на місци давного Вавилона, лиш не того, де ставили колись вавилоньску вежу а иншого, не великого міста, що стало ся жертвою арабских нападів. Було то в 641 роцї, коли славний полководець, Амру-бен-ель Ассі, ще славнїйшого каліфа Омара станув з своїм войском під сим містом і задумав его взяти. Жителї міста не довго могли ставити опір войскам Амру'го, бо коли пара білих голубів зробила собі гнїздо під его наметом, він взяв се за добрий знак і здобув місто та збурив его а на тім місци де стояв, его „фустат“ — намет, заложив він друге місто, що й звало ся Фустат та було довгий час резиденциєю намістників каліфа. Але й сему місту не довгий був вік; бо коли підходили до него войска хрестоносців під проводом Амальріха, короля Єрусалимского, спалили его в 1168 р. таки власні его жителї, а самі перенесли ся на незначне доси передмістє Кагіра а придаючи ему гордий титул Марс, зробили з него нову столицю краю. В 1171 р. став був паном Єгипту султан Саладин. Він то укріпив місто, обвів его доокола мурами та валами і так став ся головним основателем сьвятого міста каліфів. Місто розросло ся пізнїйше а давна столиця, старе Каиро, стала ся лиш передмістєм нової.

Нинїшне Каиро есть найбільшим містом в Африцї, африканьским Парижем, міродайним для цїлої північної Африки. Оно тягне ся вздовж, від півночи до полудня мало що не

*) Гляди чч. 112—117 та 131 і 132 „Народної Часописи“.

на наради парляменту по нинїшній заяві правительства. Злучена нїмецка лївиця, котра дотичні праці спільно з правительством і скоалїзованими сторонництвами поведе радо дальше, заняла вже на весну своє становище супротив виборчої реформи, коли правительство піддало під наради свої основні точки. Реформу виборчої системи уважаю конечно потрібною, однак треба єї зробити без шкоди для теперішного стану посїданя селяньских і міских елементів в Радї державній.

Пос. Брзорад вказав на то, що правительство має перед собою широку реформу виборчу. Треба насамперед змінити округи виборчі, скасувати несправедливе відношенє сїльского населеня до міского і знести прероґативи великої посїлости. Бесїдник заявив, що він буде голосувати за загальним, рівним і безпосередним правом виборчим. Комісия мусить насамперед рішити, чи хоче згодити ся на сю засаду, чи нї. — Пос. Фандерлик заявив ся також за загальним правом виборчим, бо дотеперішна ординация виборча містить в собі найбільшу несправедливість. Бесїдник заявив, що яко одиноку підставу дотеперішних нарад може приймити лиш предложенє правительства ґр. Таффого, котре подає відповідне розширенє права виборчого. Згоди партий коалїцийних ледви можна сподївати ся, бо кожда партия буде старати ся о скілько можна задержати свій дотеперішний стан полїтичного посїданя і єго ще розширити. Для того ледви чи єсть який вигляд, щоби прийшло до реформи виборчої в тій дорозї, яку предкладає правительство.

На то заявив президент міністрів кн. Віндішґрец: Я думаю, що то передовсїм причинить ся до простїйшого веденя нарад в комісиї для реформи виборчої, коли позволю собі вказати на то, що президия палати послів одержала письмо від Міністерства справ внутрішних, котрим відкликано і взято назад проєкт правительства в справі реформи виборчої з дня 10 жовтня 1893 р. Мій передбесїдник пос. Фандерлик висказав ся дуже скептично о нарадах в комісиї для реформи виборчої, але я не годжу ся з єго поглядом. Я маю надію, що хоч доси не удало ся осягнути порозуміня коалїцийних партий, то все-таки дасть ся осягнути ся цїль на вибраній дорозї. Дальше піднесено, що із заявленя правительства з дня 23 падолиста 1893 р. неодно десь щезло. Я того не можу признати, але коли вже на нинїшнім засїданю говорило ся о загальнім праві виборчім, то я в сїй хвили заявляю рішучо, що Правительство, держачись засад, висказаних в своїм першім заявленю, не могло би згодити ся на предложеня, котрі в який небудь спосіб стреміли би до загального, рівного і безпосередного права виборчого.

Пос. Праде висказав сумнїв, чи в занятій парляментарній дорозї дасть ся осягнути і заявив ся против куриї робітничої. — Пос. Романчук предкладав, щоби згоджено ся на форму, в якій мають відбувати ся наради. — Пос. Патай домагав ся установленя двох курий: одної для робітників промислових, другої для всїх инших. — Пос. Рутовский промавляв за поступованєм Правительства. Пос. кн. Шварценберґ заявив ся за виборами до парляменту через сойми. — Пос. Діпавлї промавляв за установленєм пятої куриї. — Наконець заявив мін. Бакегем, що приказав позбирати всї дати статистичні відносячі ся до всїх тих, котрим би остаточно припало право виборче.

Перегляд полїтичний.

На вчерашнім засїданю комісиї буджетової промавляв пос. Екснер за полїпшенєм долї урядників почтових і за забезпеченєм на старість для телеґрафісток і манїпулянток почтових.

На конференциї лїберальної партиї заявив міністер Векерле, що має уповажненє від Є. Вел. Цїсаря подати до відомости, що церковно-полїтичні закони одержать незадовго санкцию цїсарску.

Після приватних вістий, які одержано в Льондонї з Петербурга, мав цар Николай висказати гадку, що скличе якогось рода збори нотаблїв, котрі мали би нарадити ся над способом заведеня конституциї. Вість ту подають многі ґазети анґлїйскі а за ними повтаряють їх і берлиньскі ґазети. Здає ся однакож, що то поки що єсть хиба лиш бажанєм деяких кругів в Росиї і заграницї.

З нагоди царского весїля оголосив „Русск. Інвал.“ надзвичайний аванс в армії, а додатково до царского манїфесту вийшли ще розпорядженя що-до нагород для урядників і зменшеня кари для войскових і моряків.

Битва Японцїв з Хінцями тревала цїлий день і була дуже завзята. Хінцї боронили ся дуже добре. Японцї аж на другий день взяли Порт Артур, де дістало ся в їх руки богат
пушок і великі запаси рижу і фасолї. Хін
стратили в сїй битві більше як 1000 людий.

Новинки.

Львів дня 28 падолиста.

— **Іменованя.** Радник Намістництва і ст
роста Осип Ляникевич іменований дїйстним р
дником і референтом для справ адмінїстрацийно
економічних при галицкій кр. Радї шкільній. —
Секретарем почтовим у Львові іменований комі
сар Роман Сабат. Касиєром почтовим в Станїсла
вові Фелїкс Пйотрович, контрольором тамже Осип
Рудницкий, контрольором в Тернополи Теодо
Мокшицкий, касиєром почтовим в Чорткові М
хайло Кмітович.

— **Учителями народних шкіл** іменовані
Іван Зефірин Щепановский управителем в Залу
жу і Мих. Добротвір учит. в Шилах; Іван Лю
бянецкий учит. в Коршилівцї і Людвика Екертівн
мол. учит. школи женьскої в Збаражи; Вероні
Яницка і Ольга Дубівна старш. учительками,
Брон. Заячковска мол. учит. в Бучачи; Михай
лина Урбівна мол. учит, в Камінцї струмиловій
Антін Винковский учит. в Спасї. — Краєва Рад
шкільна висказала Іванови Штокалеви учителев
в Отиньовицях при нагодї перенесеня єго в ста
спочинку признанє за щиру і добру працю учи
тельску.

— **Відзначенє.** Радник двора при найви
шім трибуналї Василь Ковальский відзначений
заслуги в судівництві лицарским хрестом ордер
Леопольда.

— **Доктором богословія** у Відни став о
Григорий Литвинович.

— **Аспірантів на однорічних охотників** б
дуть при комендах корпусів питати також член
комісий, призначені з середних шкіл. І так
Львові призначені до того: др. Людвик Кубаля,
Антін Филиповский і др. Тадей Мандибур; — в
Кракові: др. Антін Дапши, др. Франц Томашев
ский і Роман Шпіцер; — в Перемишли: Юр
Гарвот, Володислав Васильковский і Северин З
рицкий.

— **На будову руского театру зложили:**
Мих. Керницкий, учитель в Будилові коло Сня
тина, 5 зр. зібраних на празнику в о. Трильов
ского в Будилові (о. Трильовский 50 кр., п і
Кириловичева 1·34 зр., п і Юревичева 50 кр.,

милю і має більше як 30.000 домів. А кілько в нім жиє або хвилево перебуває всїлякого народу! Можна сьміло сказати, що кождий нарід має тут своїх репрезентантів, кожда віра своїх віроісповідників. Загально обчисляють населенє міста на 400.000 душ, з котрих найбільшу часть становлять Араби та потомки первістних жителїв Єгипту, Феллахи і Копти. Самих Арабів і Турків жиє тут яких 200 000. Копти суть християнами; більша їх часть, 64.000 суть православного віроісповіданя і мають свого патріарха, котрий титулує ся александрийским: католицкі Копти, котрих єсть не більше як 5.000 душ, мають свого окремого епіскопа, котрий стоїть під протекторатом Австриї. Греків, котрі мають також свого окремого патріарха, єсть тут около 50.000; они займають ся головно дрібною торговлею і удержують готелї, реставрациї та шинки. Та й без жидів не могло тут обійти ся, а єсть їх аж 70.000; они, як і деинде, мають банки, позичають гроші на лихву та займають ся всїляким ремїслом. Римо-католиків, котрих тут називають звичайно латинниками, єсть 12.000 і они стоять під церковною властию апостольского відпоручника. Они удержують монастирі, школи та всїлякі добродїйні заведеня і для-того мають велику симпатию у всїх инших жителїв міста. Дальше суть ту католицкі і православні Вірмени, Маронїти, протестанти всїляких сект, Абесинцї, Нубійцї і мурини та цигани, а на улицях можна нерідко стрітити й якого Хінця або Японця. З Европейцїв найбільше тут Анґлїйцїв, котрі тепер суть, по правдї сказавши, панами Єгипту і держать в нїм своє войско, а за ними ідуть Італїянцї, Французи та Нїмцї. Отсе дає нам досить вірний образ, яка в сїм містї мішанина народів. А всеж-таки хоч і як тут люди відмінних рас і народностий, хоч і як їх дїлить дуже від себе їх мова, їх віра, їх звичаї та обичаї, они мимо того жиють згідно з собою.

Заким ще доїдемо до самого міста, звертає нашу увагу вже сама єго околиця та розкинені по ній памятники давної минувшости і рідкі дива природи. Вже сам контраст, всхідної і західної сторони міста єсть вельми замітний. Чим близше доїзджаємо до Каіра, тим більше виднїє ся на всходї широка пустиня, вкрита сїро-жовтим піском без людских осель і деревини. Она підходить аж під саме місто і тут кінчить ся Макаттамскими горами, пустими і скалистими, котрі ще страшнїйшою роблять сю пустиню. Замість зеленого лїса, стрічаємо тут може на яких 15 кільометрів від міста малий, а дальше на полудневий всхід від него великий закаменїлий лїс — справдїшний лїс з множеством закаменїлих пнів, при котрих сподї слїдно ще досить добре навіть і корінє. Суть то закаменїлі останки дерев, котрі мабуть росли таки тут на сїм місци може ще на кілька тисячів лїт перед потопом. Таких дерев нема нинї вже нїгде на сьвітї. Трохи близше до міста, на північний захід від малого закаменїлого лїса єсть Мойсеєва керничка, з котрої Мойсей брав собі воду, коли жив у пустини; нинї в ній ледви що слїд води та й та не добра до питя. А як зовсїм инакше виглядає околиця на заходї! Коли кинемо туди оком, то перед нами виднїє ся широчезна дуже урожайна рівнина, повна сїл і місточок, засїяна пальмовими лїсами і плянтациями цукрової тростини та прорізана дорогами, гостинцями
і зелїзницями, а дальше виднїють ся сино-зе
лені води Нїлю. Край сеї рівнини, там, де она
стикає ся вже з пустинею, може також н
яких 15 кільометрів від Каіра, єсть місцевість
Метаріч, де ще до нинї стоїть дерево, під ко
трим спочивала Пречиста Діва з Ісусом і сьв
Иосифом, коли втікала до Єгипту. Єсть то ста
ренька сикомора або морвова фіґа, котра ще д
нинї родить смачні овочі; зараз коло неї єст
також і керничка Пречистої Діви, а місце, д
спочивала сьвята родина, означає капличка.
Недалеко звідси піднимає ся в гору один-од
ніський височезний камінь, обелїск, що означає
то місце, де колись стояло місто Он або Геліо
поліс, місто бога сонця, в котрім жив і верхо
водив Путифар, звістний з біблїйної історії
намістник і полководець єгипетского фараона,
а в котрого домі перебував Иосиф, один із
дванайцяти синів Якова. Тут була також сьвя
тиня єгипетского бога сонця, в котрій образу
вав ся Мойсей у тамошних єгипетских сьвя
щеників. Чим близше до міста, тим вузшо
стає та рівнина, аж наконець в самім кутї, д
пустиня стикає ся вже з рікою Нїлем, виднїє
ся „цьвітка“ на краю пустинї місто Каіро.

Зайшовши до міста годї серед спеки і ру
ху, який тут панує, поняти відразу всю красу
сеї цьвітки на краю пустинї; хто хоче єї по
няти, нехай іде раненько на цитаделю і звід
там кине оком по цїлім містї і єго околици.
Чаруючий вид, пречудна панорама! Сонце ще
лиш слабо підняло ся в гору, а вже припікає
навіть холодний вітерець з Мокаттамских гір
не помагає нїчого. Над містом лежить ще сї
рий туман, але незадовго він прориває ся,

Янович ветеринар 1·20 зр., а решта дрібними датками); — о. Онуфр. Вергун з Луки коло Устя зеленого 2 зр., на котрі зложились: п-ї Абанкурт Гуша почтмайстрова в Устю зел. 50 кр., п. Коцюпка штельмах двірский в Луці 50 кр. і п. Фаер, купець в Устю зел. 1 зр.

— **Зелізниця з Бірок великих до Грималова.** Для ревізиї траси сеї зелізниці збере ся комісия дня 11 грудня о год. 9 мін. 45 на стациї в Бірках і буде урядувати того самого дня о год. 2"ій по полудни в бюрі староства в Скалатї. Інтересовані можуть внести закиди против проекту, котрий буде виложений перед речинцем комісиї через 8 днів до перегляду в староствах в Тернополи і Скалатї, або свої бажаня, устно або на письмі в часї комісиї.

— **Читальню Просьвіти** отворено на передмістю Задвірна в Дрогобичи заходами о. П. Погорецкого, Василя Яхна, Дмитра Леськова, Миколи Шипайла і Осипа Копюби. Дня 28 жовтня відбули ся перші збори сеї читальні. Збори рішили розвязати давнїйшу читальню імени Качковского, котра „завмерла" і майно еї передати новій читальни „Просьвіти". Головою читальнї вибрано посла К. Охримовича, заступником Дм. Леськова, касиером Т. Крайчика, а секретарем і бібліотекарем М. Гавдияка. Членів вписало ся 42. Посол Охримович прирік щиро занимати ся читальнею. Першим почетним членом читальнї іменовано о. П. Погорецкого, котрий відходить з Дрогобича.

— **Власна поміч.** В селї Милованю товмацкого повіта основує ся товариство „Поміч", котре має на цїли двигнене материяльне і моральне своїх членів і приучене місцевого населеня до ощадности. До осягненя тої цїли товариство має право удержувати касу позичкову, щадницю і зсип збіжа. Однак на тепер буде послугуватись лише двома першими средствами, а зсип збіжа заложить, коли збудує власний шпихлїр. Яко вкладку обовязані члени звичайні заплатити 5 зр. раз на все, і то в пятьох взглядно десятьох річних ратах, і 25 кільоґрамів збіжа також ратами, однак почавши з того часу, як при товаристві буде введений в житє зсип збіжа. Доси постарались о відпис статута і заходять ся около основаня у себе таких товариств: начальник громади Палагичі товмацкого повіта і о. М. Яцикевич з Пасічної повіта станїславівского. Хто би пе хотїв мати відпис того статута, зволить удатись листовно до о. Н. Бачиньского в Милованю почта Стриганцї.

— **Величаву школу** має тепер громада Сінків в повітї заліщицкім. Коштувала 6000 зр. Дня 6 падолиста відбуло ся еї посьвячене. По богослуженю в церкві пішла процесия перед новий будинок шкільний, прикрашений хоругвами і зеленю. Богато народа зібрало ся на се торжество; шкільна молодїж зійшла ся під проводом свого учителя п. Мартиника; був також інспектор окружний п. Ос. Пфав, що має велику симпатию в учителїв і провідник комітету будови п. Стан. Ожельский. Школу посьвятили оо.: Олександер Балицкий з Сінькова і Олекс. Капустиньский з Колодрібки. Перший промовив до народу по руски п. Ожельский, подав п. інспекторови хлїб і сіль та поручив его опіці нову школу, виставлену заходами громади і щедрого ґр. Адама Голуховского. Відтак о. Балицкий і інспектор п. Пфав говорили про значінє просьвіти, опертої на вірі. Наконець молодїж шкільна відсьпівала поправно кілька пісень, відповідних до торжества.

— **Байка про великий скарб,** нїби-то найдений в Трійци, представляє ся після урядового справозданя так: В Трійци пішла чутка, що на городї Юрка Сеньчука сусїд его Іван Солятицкий мав викопати міліоновий скарб. Люди казали, що Солятицкому поміг найти сей скарб мельник Франц Мунїш, за що дістав чотири горцї дукатів. Коли о тім довідав ся властитель Трійцї п. Осип Абрагамович, дня 2 с. м. дав знати староству. Староство вислало зараз кількох жандармів для розслїду справи. Жандарми глядали пильно скарбу, але не найшли; за то винайшли славну — ворожку з Рожнова Юлїю Глушко, котра безмилосерно визискувала і обдурювала дурних селян з Трійцї, а межи ними і мельника Мунїша. За намовою ворожки той Мунїш до 6 тижнїв задовжив ся у жидів на звиш тисяч зр.; котрих певне не віддасть нїколи. Отже хоч жандарми скарбу не найшли, але найшли за то доказ дурноти і темноти селяньскої. Просто вірити ся не хоче, що ще тепер леда хитра знахорка визискує людий. Юлїю Глушко засадили до арешту в Заболотові, най собі розважить, чи годить ся так жити хитро-мудро. Цїкаво ще й то, яка у наших селян буйна фантазия. Не скаже жаден, що н. пр. хтось найшов два дукати, тілько заразз прибільшить і скаже: „цїлий корець і то самих золотих дукатів". А тимчасом тих дукатів нїхто й на очи не бачив. От байка для дїтий!

— **Трех российских дезертирів** спроваджено вчера до львівскої полїциї. Суть то вояки зі сторожі на граници. Втїкли зі страху перед карою, яка їх ждала за то, що перепустили транспорт горівки через границю. Всї в мундурах российских волочили ся без цїли по улицях міста. Один з них не відповідає на питаня, тілько просить, щоби его відіслали до Відня, а він там все скаже. Два инші, а то 22-лїтний Микола Гамолин з Кубанї і Никифор Гура з ґуберниї каменецкої (також 22-лїтний), просять дуже лишити їх ту і дати їм заробок, бо як вернуть до Росиї, то будуть їх тяжко карати і за злу службу і дезертирство.

Померли: Мария Левицка, мати о. Антона Левицкого пароха в Нижневі, в 92 роцї житя. — Евгенїя Кучиньска, жена о. Ос. Кучиньского, пароха в Парища дек. надвірняньского. — Мария Рожеевска у Львові в 85 р. житя. — Стефан Скавиньский, бурмістр в Товмачи, в 85 роц житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Букарешт 28 падолиста. Вчера відкрито парлямент румуньский. Простольна бесїда зазначує дружнї відносини зі всїма державами і заповідає важні реформи економічні і войскові.

Білград 28 падолиста. Король Александер вернув тут вчера, а людність повитала его ентузиястично.

Варцин 28 падолиста. Вчера померла жена кн. Бісмарка.

Софія 28 падолиста. Правительство предложило проект закона о знесеню всїх дотепершних законів виїмкових і заостренї що-до праси.

Рим 28 падолиста. Нинї рано дало ся почути сильне землетрясенє в Больониї, Бресциї і Веронї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3·00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3·41	7·46
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3·08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·40	9·21	5·55	—	—
Черновець	10·16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниць державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannesgasse 29) уділяє ся устних або письменних поясненя в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізволяють, можна також засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

— **У Львові** виходять ті лїтературні часописи і вістники: **Зоря**, ілюстроване письмо лїтературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академична ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстроване письмо для науки і забави руских дїтий і молодежи; 36 аркушів друку 5 зр. у Львові ул. Чарнецкого ч. 26. — **Правда**, місячник полїтики, науки і письменьства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово**, вістник лїтератури історії і фолькльору; 60 аркушів друку 5, зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

з него виринають тисячі мінаретів, тоненьких а високих веж при мошеях, і сиваві банї самих мошей, мов ті голови якихсь велитів, а наконець показує ся і цїле море домів. Місто дїлить ся виразно на дві части: близше нас збита маса домів аж чорніє, мінарети в ній коло мінаретів — то місто арабске; дальше на заході стоять вже доми рідше і правильнїйше, а з поміж них виглядають пальми та зеленїють ся сади і огороди — то місто европейске. Ще дальше на захід видко Ніль, як він тут розливає ся і творить острови, а поза ним іде знову красна рівнина засїяна селами і пальмовими лїсками. Але не широка она, бо береги еї видко виразно; поза нею, на заході, сїріє лїбійска пустиня, на котрій, на самім краю видко якісь величезні будівлї. То памятники з глубокої старини, котрі перестояли більше вже як яких 5000 лїт, то ґізехскі пірамiди, котрих ряд розпочинає загадочна сфінкс. Глянеш на полудне то зір твій несе ся гень далеко аж до розвалин давного фараоньского міста Мемфіс, напротив котрого цїлий край пустинї засїяний знов пірамідами, що зберегли нам неоцїнені скарби давної бувальщини. Звернеш ся тепер на всхід, то аж сум тебе бере: перед тобою скалисті гори і пустиня та піски на ній, лиш деенде сїріють ся на горах сараценьскі замки, а саме під тобою друге, мовчаливе, бо мертве місто — могили давних калїфів. Що могила, то мошея; богато з них вже повалило ся, але богато ще стоїть, та красує ся своєю будовою, от як та найкрасша із них мошея султана Солимана-іби-Селима — великий чотирограничний будинок з подовгастою банею, що виходить у кінчастий вершок.

Налюбувавшись видом околицї, розглянь ся тепер по тім місци, де стоїш. То та сама кріпость, котру виставив 1166 султан Саладин і тут була его палата; нинї еї вже нема — еї розвалив Мегемед Алї — але стоять ще ті мури, якими він обвів і кріпость і ту вузку та круту дорогу, що веде до неї. На сім місци вирізало альбаньске войско Мегемеда Алього 1811 р. аж 480 мамелюцких беїв — ба нї, лиш 479, бо один з них, Гасем-бей, спас ся в той спосіб, що скочив конем через той низький з подвіря кріпости мур аж 20 метрів глубоко в долину. Але Мегемед Алї не вдоволив ся сею різнею; він наказав своїм намістникам по цїлім краю відрубати в один день голови всім прочим мамелюцким беям і прислати собі, а они вірні слуги свого пана так і зробили. А хочеш знати, яка доля стрітила першого кедива египетского, що колись продавав тютюн в Кавали коло Солуня? Він зійшов з розуму і наконець спочив в онтій алябастровій могилї, що перед тобою таки на цитаделї, а котру таки він сам виставив. Есть то одна із найкрасших мошей в цїлім магометаньскім сьвітї. Стїни еї з надворку і з середини, баня, стовпи і помїст виложені прекрасним білим алябастром, з тонесенькими жовтими жилочками, а він так вигладжений, що сьвітить ся як найкрасший мармор, лиш з надворку вже троха почорнїв і став павий. У внутрі вистелена она цїнними перскими коврами. Там то в домовинї, вкритій пурпуровим аксамітом і дорогоцїнними перскими шалями спочиває той, що перший поважив ся відорвати Египет від Туреччини і зробити з него независиму державу. Не вповнї то ему удало ся. (Дальше буде).

І Н С Е Р А Т И.

Одинока книжка
до
науки вареня
п. з.
„КУХАРКА РУСКА“
вийшла в друку і містить:

Ріжні найпотрібнїйші **ради для господинь.** Досьвідченя господарскі Конечні відомости кухарскі

41 способів робленя преріжних зуп.

Преріжні способи приладжуваня мяса волового, як:
квасну печеню, завивану капусту, угорский ґуляш і т. п.

Одинокий спосіб справдї добрих сосів.

Ріжна **телятина, вепровина, баранина.**

Знаменитї доси незнанї **мучні і яєчні страви**

Цїна 70 кр.

Можна купити в книгарни **рускій.** 86

По надісланю переказом почтовим **76 кр.** валагоджує ся посилку franco. Друкарня **В. Манецкого** ул. Коперника ч. 7.

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хемікалія найдешевше купити можна впрост у заступників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ

поручає

найновійше патентоване начине кухонне з внї ґальванїчно нїкльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всіх більших торговлях зелїза.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджена купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.